

NS-Kampskrig

#213

1 / 2025 (136)

Encyklopædi - Michael Kühnen

141 - FOLKETS FORSVAR

Et uafhængigt nationalt folkeforsvar er en af fire forudsætninger for nationens frihed og suverænitet (se også Autarki, Lov og Kulturrevolution). Derfor opfordrer det nationalsocialistiske tyske arbejderpartis partiprogram i punkt 22 til afskaffelse af lejetropper, der tjener udenlandske interesser, og dannelse af en folkehær i Tyskland:

Kun et folk, der bærer våben, er frit!

Dette er grundlaget for det nye frontfællesskabs forsvarspolitik. Det er et krav:

Tilbagetrækning af Forbundsrepublikken Tyskland (BRD) fra NATO og Den Tyske Demokratiske Republik (DDR) fra Warszawapagten. Tysklands genforening og neutralitet, som er beskyttet af et folkeforsvar, der udelukkende er under tysk overkommando og tjener tyske interesser.

Oprettelse af en lille, højteknologisk frivillig professionel hær i Waffen-SS' åndelige tradition, som skal udgøre den tyske nations soldaterelite.

Som den anden søjle i folkeforsvaret: Oprettelse af en folkemilits i henhold til ideerne fra den

tidligere stabschef for NSDAP's stormtropper, Ernst Röhm, som, opdelt i følgende formationer, omfatter alle mænd fra det tyske folk, der er egnede til militærtjeneste:

- o Militær ungdom: præ-militær fra 10-16 år; paramilitær fra 16-18 år.

- o Volkssturm : Omfatter (underopdelt i lokale og kompagnimæssige kampgrupper) alle arbejdsdygtige mænd mellem 18 og 60 år. Volkssturm er politisk styret og formet af den generelle SA som den organisatoriske udmøntning af politisk soldatarbejde.

- SA's stabsvagter: Disse danner en politisk-militær frivillig forening og ser sig selv som riddere af ordenen og vagter af den nationalsocialistiske revolution (se også Ordener).

På denne måde skabes en nationalsocialistisk revolutionshær, for kun revolutionen er sikret i form af magtpolitik, som skaber sin egen hær og fuldstændig ødelægger reaktionen.

Det fremtidige folkeforsvar i et nationalsocialistisk Tyskland er primært baseret på at opbygge folkemilitsen og holde dens eliteenheder små i antal. Dette gøres på den ene side for at overbevise nabostaterne om, at forsvarspolitikken udelukkende tjener defensive formål; på den anden side for at skabe et virkelig uafhængigt folkeforsvar, som ikke overskrider den tyske nationaløkonomis midler og muligheder og alligevel afskrækker udløsningen af en tredje udslettelseskrig mod Tyskland. I atomalderen tjener den nationalsocialistiske militærpolitik freden og afviser krig som politisk middel.

142 - VERDENSBEVÆGELSE

Nationalsocialismen er ikke kun de forskellige ariske folks organiserede vilje til at leve, men også den ariske races vilje som helhed (se arisk). Med sin nye orden stræber nationalsocialismen ikke kun efter at skabe frie nationer (se også Frihed), men samtidig efter at forene dem i et arisk fællesskab af nationer. For at nå dette mål danner de nationalsocialistiske partier - i Tyskland Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti - ikke den politiske avantgardeorganisation for den respektive nation alene, men går sammen om at danne den overnationale nationalsocialistiske verdensbevægelse.

Den nationalsocialistiske verdensbevægelse er overnational, det vil sige, at den ikke er begrænset til en enkelt nations mål og interesser. Men den er ikke international (se Internationalisme). I modsætning til de forskellige internationalistiske ideologier i dagens minusverden, som alle på en eller anden måde er afhængige af dogmatismen om alle menneskers lighed, hvilket er i strid med artens natur (se også kristendom, marxisme, liberalisme, frimureri), repræsenterer den nationalsocialistiske verdensbevægelse ikke en "international", som ønsker at ødelægge folkenes frihed, nedbryde deres individualitet og til sidst opnå verdensherredømme. Den begrænser sig til den ariske race, anerkender og respekterer de ariske folks biologiske og kulturelle særpræg og forener dem på grundlag af national stolthed, fælles værdier (se også værdiidealisme) og kamp mod fælles fjender.

På denne måde vil den ariske race være i stand til at hævde sig i racekampen og til at opbygge og bringe en arisk højkultur til at blomstre i overensstemmelse med sin type og natur. Den nationalsocialistiske verdensbevægelse er derfor en fri og kammeratlig alliance af ligeværdige parter (se også kammeratskab), ligesom det kommende ariske samfund af nationer vil være et

af befriede ariske nationer.

143 - VERDENSHERREDØMME

Stræben efter verdensherredømme kendetegner en række forskellige ideologier og livsholdninger og repræsenterer den mest ekstreme form for imperialisme. De fleste imperialistiske kræfter stræber dog blot efter generel magtudvidelse, og kun et mindre, men desto mere magtfuldt, antal stræber efter verdensherredømme.

Kristendommen var historisk set den første strømning med krav på verdensherredømme, som fik stor indflydelse på Europas historie. I modsætning hertil blev islams angreb på det europæiske livsrum stort set afvist. Med begyndelsen af den moderne æra blev frimureriets stræben efter verdensherredømme derefter historisk stærk, hvilket blev viljesbæreren af oplysningstidens revolution. Dette blev efterfulgt af den liberale kapitalismes og til sidst marxismens opstigen til global magt.

Alle disse ideologier kæmper indtil i dag for verdensherredømmet, som er blevet virkelig konkret muligt i den moderne verden for første gang teknisk og materielt, og som endnu ikke er blevet realiseret på trods af de ovennævnte kræfters ofte enorme magt, fordi de konkurrerer med hinanden. Desuden er det den dag i dag tydeligt, at folks stræben efter frihed og suverænitet endnu ikke er blevet fuldstændig undermineret af korrupsionen fra en verdenscivilisation, som bliver mere og mere tydeligt race- og folkeødelæggende. Naturen selv med sit princip om differentiering modsiger og modstår bestræbelserne på verdensherredømme. Denne stræben er mod naturen og mod arten for de fleste folkeslag og racer, men svarer tydeligvis til den semitiske races tænkning og følelser, hvorfra alle de nævnte ideologier er opstået - kristendom, islam, frimureri, liberal kapitalisme og marxisme.

Udgangspunktet for denne åndelige og mentale fremmedgørelse af den ariske kultur (se også arisk) har altid været eksistensen og virkningen af jødedommen. Mod denne udvikling er antisemitismens forsvarskamp også blevet dannet siden tidernes morgen. Af alle magtpolitiske kræfter holder jødedommen mest fast i målet om verdensherredømme og har også gjort de største fremskridt i denne stræben. Den gør politisk brug af zionismen og forsøger at bruge alle de andre nævnte kræfter og magter som redskaber og til at dominere dem. I det omfang det lykkes, og den tidligere rivalisering dermed ophører med at eksistere og kun tjener som et forhæng, bag hvilket zionismen alene får magt, vokser faren for folkenes frihed og deres ret til selvbestemmelse. Denne udvikling er langt fremskreden:

Den liberale kapitalisme og frimureriet er næsten helt under zionistisk indflydelse.

Kristendommen og marxismen var åndelige redskaber for den jødiske magt fra begyndelsen og fik først senere selvstændighed. Kristendommen kommer siden 1945/56 JdF igen i stigende grad under zionistisk indflydelse. mens dens indflydelse på nutidens marxisme er svær at bedømme og sandsynligvis også svinger afhængigt af tid og sted.

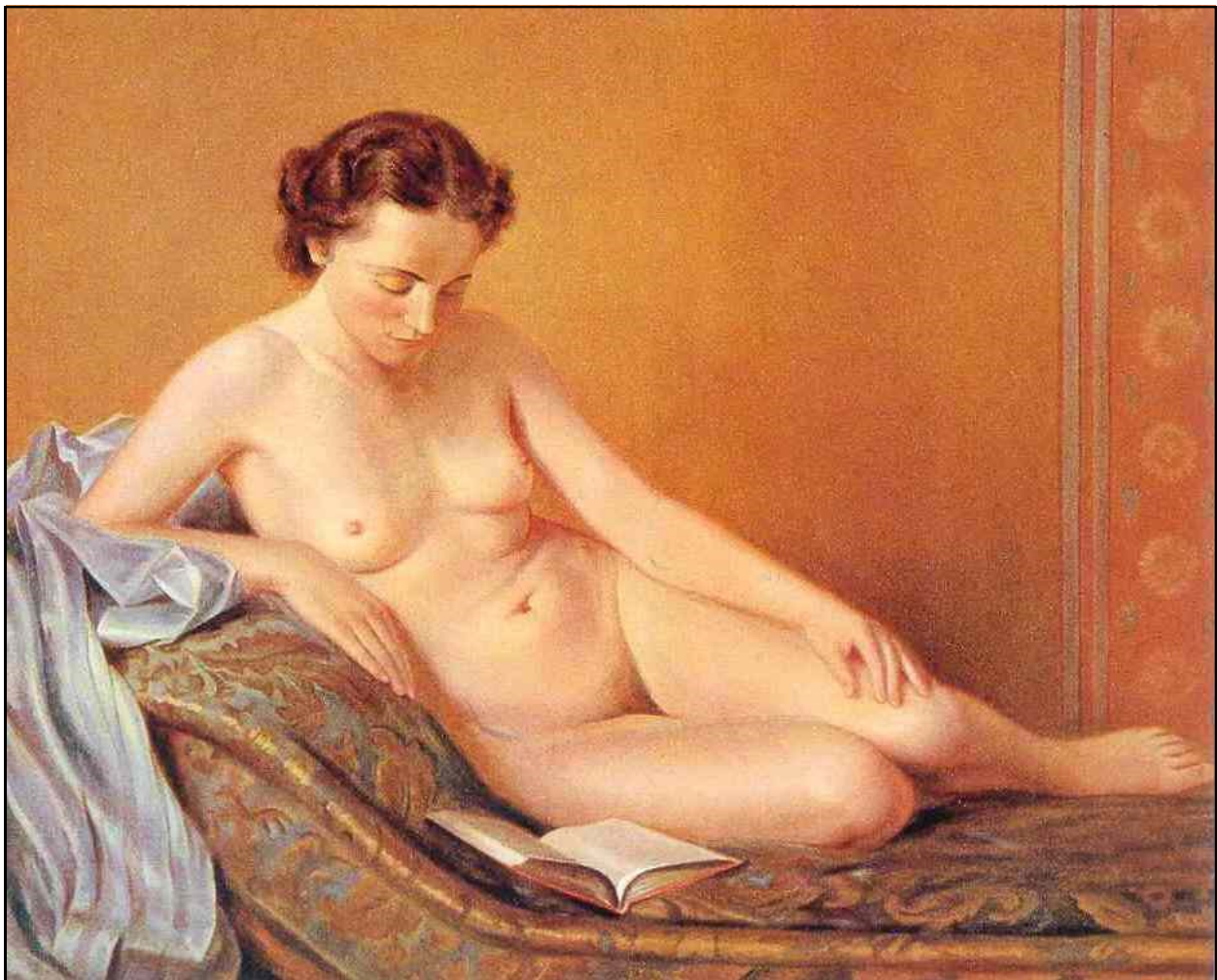
Islam alene er stort set fri for zionistisk indflydelse, da den ikke stammer fra jødedommens stræben efter verdensherredømme, men fra arabernes, som til gengæld for den ariske race på nuværende tidspunkt ikke så meget udgør en fare som en allieret mod zionismens overlegenhed.

Den ariske race forsvare sig mod jødedommens stræben efter verdensherredømme, åndeligt gennem antisemitisme og magtpolitisk gennem antizionisme. Begge dele hører til nationalsocialismens kerneideer, hvor det ariske folks vilje til liv og frihed er legemliggjort (se også Vilje). I Tyskland afspejles dette i partiprogrammet for det nationalsocialistiske tyske arbejderparti.

Positivt set modsætter nationalsocialismen sig den semitiske stræben efter verdensherredømme med ideen om Riget og en verdensorden af frie folkefællesskaber og stræber konkret efter etableringen af et arisk folkefællesskab for den ariske race og skabelsen af Det Fjerde Rige som en europæisk orden i stor skala.

144 - VÆRDIIDEALISME

Værdiidealisme kendetegner den nationalsocialistiske etik, nationalsocialismen som livsholdning. Med dette engagement i værdiidealisme adskiller nationalsocialismen sig kompromisløst både fra borgerlig eller kristen moral og fra dekadent materialisme (se også

borgerskab, kristendom og dekadence) og placerer sig selv i Europas årtusinder gamle idealistiske tradition, som den er kulminationen og afslutningen på.

Denne idealisme er ikke en idealisme af filosofiske eller religiøse tankesystemer, men en idealisme af værdier, er den livsholdning, der anerkender menneskelivet som værende værdifuldt og meningsfuldt, når det stiller sig i tjeneste for en etisk højkvalitetsidé, der overgår og lyser gennem det lille og begrænsede ego. Eftersom den europæiske dekadence i nutidens liberalkapitalistiske, borgerlige minusverden har ført til en nedbrydning og perversion af alle værdier og ideer, er den revolution, der udspringer af nationalsocialismen, nødvendig for at håndhæve værdiidealismens livsholdning og dermed bane vejen for den nye orden.

Værdiidealismen anerkender et hierarki af værdier, hvor menneskets ansvar for artens bevarelse og udvikling står øverst, grundlagt af den biologiske humanisme på basis af naturvidenskaben: "Det fælles bedste går forud for egeninteressen" er derfor den grundlæggende lov i den nationalsocialistiske værdiidealismes etik, hvorfra alle andre personlige og overpersonlige værdier udledes. Nationalsocialismen sætter således fællesskabet i centrum for al tænkning. Nationalsocialismen sætter således fællesskabet i centrum for al tænkning, følelse og handling og ser altid individet som et medlem af et fællesskab.

Værdiidealisme kendetegner en mennesketype, der lever i overensstemmelse med sin type og natur, arbejderen, den frie, men også frivilligt fællesskabsbundne nationalsocialistiske per-

sonlighed. Arbejdertypen finder sit skarpere udtryk i den politisk bevidste soldat (se Soldat) og endelig i førerkammeraten, Føreren (se Førerprincip og Elite).

For nationalsocialismen er det at være arbejder, det at være soldat og det at være leder ikke klasser og lag, men forskellige udtryk for den samme nationalsocialistiske holdning til livet i og for fællesskabet. Således opstår den mennesketype, som kendetegner den nye orden, og hvis perfektion vil være fremtidens folk, som ifølge Führerens ord vil modnes til legemliggørelsen af racens og personlighedens højeste værdi.

Værdiidealisme er frihed - ikke længere en borgerlig frihed "fra", men friheden "til", som fylder det individuelle liv med mening, muliggør bevarelse og udvikling af typen og fremmer den. Selverkendelse og selvrealisering hos den enkelte, som bliver en personlighed, der er bundet til nationen, en arbejder i og for det nationale fællesskab, tjener denne frihed og dermed fællesskabet.

Fællesskab, frihed og personlighedsudvikling er således værdiidealismens grundlæggende værdier og indhold. De finder deres konkretisering og mangfoldige udtryk i typen af den nationalsocialistiske arbejder, soldat og leder, samt blandt kvinder i typen af moderen (se Moderskab). På den måde overvinder værdiidealismen den herskende minusverdens dekadente værdirelativisme.

145 - VÆRDIRELATIVISME

Dekadence er en dødelig trussel mod enhver højere kulturs blomstring og overlevelse. I den ariske races oprindelige type- og naturtilpassede, traditionelle højkulturer (se arier) blev denne fare bekæmpet af en konstant viljesspænding, af adelens etik, der var forpligtet på højere værdier, og af traditionen med dens ritualer, der formede og bestemte alle klasser og stænder. Kun gennem kristendommen, som var gennemsyret af jødedommens uånd, blev det ariske menneskes natur og kultur permanent fremmedgjort. Dens dogmatisme brød de traditioner og ritualer, der var i overensstemmelse med naturen og typen.

Den resulterende raceomfattende dekadence blev synlig siden opløsningen af det kristne magtkrav i en stigende og stadig mere umådeholden materialisme, som nedbryder og ødelægger alle gamle værdier. Resultatet er en ligegyldighed og en indre mangel på støtte, som intet længere er bindende for. Men dette er karakteristisk for værdirelativismen, som er et af de vigtigste symptomer på en dekadent orden. Denne værdirelativisme trives særligt godt i moderne demokratier af vestlig type, hvis fundament er liberalismens ideologi, hvor liberalisme forstås som tankeløshed, der er blevet politik og giver sig ud for at være fornuft.

Værdirelativismen nedbryder den jødisk-kristne og borgerlige morals værdier (se Bourgeoisiet), som under alle omstændigheder er fremmede for typen og naturen, ved hjælp af en tankeløshed, der er blevet en ideologi. Der er ingen vej tilbage til disse gamle værdier. Nationalsocialismens revolution overvinder derfor værdirelativismen ved at omvurdere og skabe nye værdier, ved værdiidealismens etik i overensstemmelse med typerne og naturen. Nationalsocialismen sætter dermed den ubegrænsede og totale forpligtelse over for den højeste bindende værdi, som alle andre udspringer af, op mod værdirelativismens sump: Overlevelse og typemæssig højere udvikling af folk og race.

Sjov under hagekorset

Nationalsocialistisk aktivisme har også sine lysere øjeblikke! Her er et uddrag fra Gerhard Laucks hæfte "Sjov under hagekorset".

49.

Min bror og søster (tvillinger) blev født den 20. aprilth, 1945, Hitlers fødselsdag. Som glødende nationalsocialist ville jeg gerne "bytte fødselsdage".

Desværre sagde mor, at hun ikke kunne arrangere det.

50.

Da vi kørte fra Chicago til Lincoln, stoppede vi for at tanke i Iowa. Tankpasseren lagde mærke til Chicagos byskilt på vores bil og spurgte, hvilken del af Chicago vi kom fra. Da vi svarede "Marquette Park", udbød han: "Åh, I må være på vej til Lincoln i Nebraska for at besøge Gerhard Lauck!"

Det viste sig, at *han* også var medlem af partiet!

51.

Da de røde demonstrerede på den anden side af gaden fra partiets hovedkvarter i Chicago, løb vi stormtropper straks ud for at møde dem. Desværre skilte politiet os ad. Så vi stillede os op foran vores hovedkvarter og begyndte at skifte *We Want Dead Reds!*"

Men det lod ikke til at påvirke dem. Så vi prøvede en ny sang: *Seks millioner mere!*"

Frygten i deres nu blege ansigter var tydelig selv på denne afstand. Snart gik de.

52.

Tv-reklamerne, der opfordrede hvide par til at "adoptere" ikke-hvide babyer fra den tredje verden, var bare for irriterende. Så jeg ringede og spurgte: "Har I ikke nogen *hvide* babyer fra hvide lande?"

Til min overraskelse forsøgte personen i den anden ende af røret faktisk at hjælpe. Han tilbød at tjekke det ud og nævnte snart alle lande på sin liste! Min del af samtalen gik nogenlunde sådan her:

"Nej, ikke den. Næste? Nej, ikke den, Åh nej, det er alle ikke-hvide lande. Bare glem det!"

NSDAP/AO er den største leverandør af nationalsocialistisk propagandamateriale i verden. Den udgiver hundredvis af bøger og tidsskrifter på snesevis af sprog. Den er også vært for hundredvis af websteder.

Tilmeldingsformular

() Abonnement på dette tidsskrift for de næste tolv numre. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Angiv venligst hvilken sprogudgave du ønsker!]

() Donation - DIN støtte gør vores arbejde muligt!

Name _____

Street _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfrit) E-mail-adresse / telefon _____

Checken skal være udstedt til: NSDAP/AO

Send til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA (eller udelad "NSDAP/AO".)